

Babam Ve Böcekleri

– çitlembik · 24 Ekim 2022

BABAM VE BÖCEKLERİ

İnanın hikâyemi yazıya dökme aşamasının beni hiç bu kadar zorlayacağını düşünmüyordum, hele de girizgâh bölümünü saatlerce tasarlayıp tekrar tekrar sil tuşuna basmak var ya... En sonunda çareyi 'yılgınlık' kelimesini bir kâğıt topu gibi buruşturup çöpe atmakla buldum.

"Sevgi nedir?" desem bu soruya hepiniz birbirinden farklı ifadelerle cevap vereceksiniz. Güzel görünen ve güzel yaşanan her şeyde sevginin payı vardır, değil mi? Babamın hayvan sevgisinden bahsetmek için kendi çocukluğuma doğru ışınlanıyorum. Annemin söylemine göre, dört aylıkken ufacık gözlerimi çevirip büyük bir heyecanla gösteriyorum Coşkun'u. Sapsarı kanaryamızla bana da aşılana bu sevgiyi düşününce bir anda aklıma Mustafa Nafiz İrmak'ın ilhamıyla yaratmış olduğu ve daha sonra bu şiiri Hicaz makamında bestelediği geliveriyor. Annemin ve babamın da pek sevdiği 'Kanaryam güzel kuşum' şarkısı dilime takılıveriyor.

"Hadi bakalım!" diyorum kendi kendime. Bu kadar yazmaya meraklısın, esas konuyu bağla bağlayabilirsen. Neyse, bizim dinazorun başına gelenler kız kardeşime ait olan muhabbet kuşunu eline almasıyla başlıyor. Minicik kuşun vücudunu böcekler sarmış, küçücük gagasıyla gidişip duruyor. İşte o günden sonra da babama musallat oluyor bizim görmediğimiz ama onun gördüğünü iddia ettiği böcekler...

Vay ki vay hâlimize...

Sanıyorum iki veya üç yıl devam ediyor bu 'görsel halüsinasyon' hastalığı. Bir türlü çözümleyemediğimiz bu sorun karşımıza geçip alay edercesine bakıyor. İnsanoğlu bilmediklerinin cahili oluyor. Bizler tabiri caizse apışıp kaldık, neler denemedik neler. Doktor doktor gezdik, bir ilaç kutusuna babamın vücudundan sözüm ona çıkardığı böcekleri laboratuvarlarda araştırılması için ellerimiz titreye titreye görevlilere verdik ve çeşitli tahliller yaptırdık.

"Boşa kürek çekmek" deyiminin keyifle hayatımızın merkezine kurulup oturması ne sinir bozucuydu... Babam diyor ki böcekler her yerde, evi bile sardı. Çözüm önerisi de acilen zirai ilaçlara başvurmamız. Hiç karşı çıkıp üzmeden hemen "Olur!" diyorum. Bir müddet sonra belediyede çalışan liseden sınıf arkadaşım Münibe bir ekip gönderecek ama evden gitmeniz gerekiyor diyorum. İyi birer tiyatrocı olma yolunda ilerlediğimize yemin edebilirim ve en ince ayrıntıyı düşünerek hareket ediyoruz. Hatta beyaz yalanları abartarak ve ağız birliği yaparak iç çamaşırlarını hocaya okutup "Sana iyi gelecek." demişliğimiz de oldu.

Yakın aile bireyleri ve birkaç yakın aile dostu arasında sır gibi saklanan bu hastalığı yazıya dökmek belki de bu yüzden oldukça zor. Daha sonra ilk olarak kapısını çaldığımız psikiyatri doktoru "Kişinin halüsinasyonlara maruz kalması birçok nedene bağlı olabilir." diyerek söze başlıyor. "Halüsinasyon gören kişi, gerçekte hayal dünyasını ayırt etmekte zorlanabilir. Bu da bir süre sonra kişinin sosyal yaşantısını, iş hayatını, aile ilişkilerini ve ikili ilişkileri olumsuz yönde etkiler." diyerek bizi oldukça bilinçlendiriyor. Ciddi bir ifadeyle bakan hekim "İlk işimiz halüsinasyonun altında yatan sebepleri araştırmaya başlamak." diyor. Babamdan ayrı yapılan bu görüşmede can alıcı olan son sözleri "Sakın ha ne söylerse söylesin karşı çıkmayın."

Taytay duran birer bebek gibi gittiğimiz özel bir klinikte başlayan tedavi maddi yetersizlik yüzünden devlet hastanesi bünyesindeki psikiyatri bölümünde devam etmek zorunda. O da ayrı bir konu tabii...

Babam ile ilgili hikâyelerde kâh gözyaşları barındıran kâh neşenin pıtırak gibi üstümüze yapıştığı anlara şahit olacaksınız. Hayatımız bizi daha hangi şaşılacak olaylarla karşılaştıracak onu da hâlâ kestirebilmek mümkün gözüküyor amma velakin bir rahatlama hissi yayıldı içime. Bakıyorum da ne çok yaşanmışlık sığdırmışız, hangi depresyonlardan hangi enkazlardan çıkmışız bunca zamandır...

H. Çiğdem Deniz